

РЕШЕНИЕ

№ 3642

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д Л. ДВ

при участието на секретаря А И. И
като разгледа докладваното от Д Л. Д Административно наказателно дело № 20231110207510 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на Б. Б. Д. против Наказателно постановление № НП-35/28.04.2023 г., издадено от изп. директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАНН), с което, на основание чл. 116, ал. 1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ), на жалбоподателя била наложена глоба, в размер на 1 000 лева, за нарушение на т. 2.2.2 от Наредба № 10/04.11.2016 г. на МЗ за утвърждаване на медицински стандарт „Ушно-носно-гърлени болести“ вр. чл. 6, ал. 1 ЗЛЗ.

НП е обжалвано от санкционираното лице в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навеждат се доводи за обективна несъставомерност. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Административнонаказващият орган, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, като взема отношение по направените от жалбоподателя възражения. Претендира деловодни разноски.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

Към 19.11.2022 г. Б. Б. Д. била назначена в като лекар-специализант по ушно-носно-гърлени болести в Отделение по обща оториноларингология.

На посочената дата, съгласно график на дежурствата на лекарите в УНГ клиника за м.11.2022 г., дневна смяна била в състав: д-р Б. Д. – специализант и д-р – специалист УНГ.

В 11:37 ч. на 19.11.2022 г. (на 4-годишна възраст) била прегледана в спешен УНГ кабинет при здравното заведение от д-р Б. Д., което било удостоверено с лист за преглед на пациент №

118949/19.11.2022 г. На детето била поставена диагноза и било назначено медикаментозно лечение. В амбулаторния лист били положени подписи за лекар и за пациент (родител). Прегледът приключил в 14:38 ч.

По време на прегледа в кабинета не присъствала д-р

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на свидетеля Д. Д.; АУАН; НП; заповед за компетентност; заповед за проверка; график на дежурства; разрешение за осъществяване на лечебна дейност; правилник; ценова листа; правилник; трудов договор; длъжностна характеристика; диплома; амбулаторен лист; фактура; справка за плащане.

Доказателствената маса носи всички белези на еднопосочност и вътрешна непротиворечивост, а изложените от жалбоподателя доводи касаят приложението на материалния закон, поради което и по аргумент от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен анализ и съпоставка на доказателствата не е наложителен.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното юридическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи – служители на КЗП, изрично натоварени от ръководителя на КЗП (чл. 233, ал. 1 и ал. 2 ЗЗП); в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

По приложението на материалния закон

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че на 19.11.2022 г. в гр. , с спешен УНГ кабинет жалбоподателят – д-р Б. Д., в качеството си на лекар-специалист по УНГ болести, е извършила преглед на пациент, съпроводен с поставяне на диагноза и назначаване на лечение, без присъстващ лекар с призната УНГ специалност.

Разпоредбата на чл. 6, ал. 1 ЗЛЗ има бланкетен, но и импе

Тези принципни постановки, пречупени през конкретиката на

Съдът приема, че случаят не би могъл да бъде квалифициран, като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНН на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в 33 задължения на физическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 от ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението на жалбоподателя е застрашило обществените отношения, свързани с обема и качеството на предоставяна здравна услуга на представител на уязвима група лица – дете, с което потенциално може да се компрометира цялостният ход на терапията (потенциално - защото съдът в нито един момент не намира основания да подлага под съмнение академичната подготовка, професионалната ангажираност и чисто човешката добронамереност на жалбоподателя към пациента, но и при отчитане завишената степен на риск от пропуск, когато се касае за обучаващо се лице), поради което следва да се приеме, че обществената опасност на случая се отличава с достатъчен интензитет, за да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

По размера на имуществената санкция

Съгласно нормата на чл. 116, ал. 1 ЗЛЗ, който извършва дейност по болнична медицинска помощ в нарушение на разпоредбите на този закон или на нормативните актове по прилагането му, се наказва с глоба от 1 000 до 5 000 лв. Наложената санкция е в предвидения от закона минимум, а административнонаказателното производство не познава аналог на нормата на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК, поради което и подробни разсъждения по размера на санкцията са безпредметни.

По разноските

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и императивната разпоредба на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, с оглед защитата от юрисконсулт, жалбоподателят следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, размерът следва да бъде определен към минималния по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно –

80 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено, включително и в наказателно-осъдителната му част.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № НП-35/28.04.2023 г., издадено от изп. директор на ИАМН, с което, на основание чл. 116, ал. 1 ЗЛЗ, на Б. Б. Д. била наложена глоба, в размер на 1 000 лева, за нарушение на т. 2.2.2 от Наредба № 10/04.11.2016 г. на МЗ за утвърждаване на медицински стандарт „Ушно-носно-гърлени болести“ вр. чл. 6, ал. 1 ЗЛЗ.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, Б. Б. Д., ЕГН ***** да заплати по сметка на ИАМН сумата от 80 (осемдесет) лева – деловодни разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____